

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Készen nem adnak vissza.	Előfizethetnél a kiadóhivatalban és minden megyei pestahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, az I. István-tér 1.	Felölös szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadótulajdonos: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 frt — kr. Félévre . . . 3 frt — kr. Nagyedévre . . . 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyilttér sorainkat 50 kr. Többzari hirdetéseknel engedmény
---	--	---	---	--

Novam ephemeriden, cui titulus „*Fejérmegyei Napló*“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „*Fejérmegyei Napló*“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa *Zichy* Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Alkotmányosság.

(*) Veszélyben a magyar alkotmány! A százados küzdelmek árán szerzett szabadság, mely a nemzet legféltettebb kincsei közé tartozik. Szent István konstitúciói, az 1848-ban felvetett szabadelvü eszmék folytán egy ideig az abszolutizmus formái közé szorítottak, de 1867-ben a viszonyokhoz képest visszanyerte az ország szabad rendelkezési jogát. Azonban rövid pár évtized alatt ismét azok örökösei jutottak a hatalom birtokába, akik 48-ban oly meggondolatlan módon az országot a végpusztulás útjára terelték. Hála a bölcs király és a mérsékelt Deák, és Andrássy sib. fáradozásainak a kiegyezés egyidőre biztosítani látszott a békés nemzeti haladást, a magyar faj megerősödését és a poliglott állam konolidációját. A gyűlölt abszolutizmus nyugébből kiszabadult ország bizonyos előszeretettel fogadta az evvel ellentétes szabadelvü kormányforma beiktatását és dacára annak, hogy úgy a 48-as, mint 68-as törvények tendenciája már akkor sok tekintetben megrövidítette a kath. egyháznak az eredeti magyar alkotmány által és a tripartitumban biztosított történelmi jogait, mégis az egyház kevésbé foglalt állást a szabadelvüség ellen, mert hazafiságánál fogva azokban nem látott mást, mint a parlamenti kormányformát, mely megfelelt a nemzet aspirációinak. 28 év mult el azóta és mi, akik azt hittük, hogy a nemzetnek ezen szabadsága meg fog felelni azon célnak, melynek előmozdítására oly hathatósan közreműködtünk, most keservesen csalódtunk! A szabadelvüség többé nem alkotmányos fogalom, hanem társadalmi kór, melynek leple alatt lépne csalták az egyházat, megkötették szabadságát, hogy az eretnek-ségek invazióját lehetővé tegyék. Valjuk be őszintén, mi, kiket most a legképtelenebb nemzetellenes tenden-

ciákkal vádolnak saját hitfeleink, polgártársaink előtt, eddig bigott sovínisták voltunk. Vak eszköz oly férfiak kezében, kiknek eszükágában sem volt a jogegyenlőség és az elvek szabadsága, hanem a kiknek kezdetől fogva felekezeti szempontok lebegtek szemek előtt, hogy aztán az alkotmányosság és függetlenség predikálása útján és a szabadelvüség száz galléru közonyege alatt egy alkalmas pillanatban nyakunkra lépjenek, felidézék a XVI-ik század hitújítási harcait és a kath. egyház holttetemén keresztül a hatalom kizárólagos birtokába jussanak. Ezt Kossuth és Tisza Kálmánnak köszönhetjük, a kik midőn számtalan politika hibáik miatt kénytelenek voltak a hatalmat kezükből kiereszteni, akkor odadobták az egyházpolitikát a nemzet nyakába, így akarva megboszulni a nemzetet az elvesztett boldogságot.

Most az utolsó pillanatban öntudatra ébredt a kath. egyház is, mely hogy az ország határai között existenciáját megvédelmezze, saját híveire appellál. Es ekkor tűnik ki a szabadelvüség sarkány-foga. Az eddig hallgatagon közreműködő összes felekezetek frontot képeznek ellene és megkezdődik a titáni harc a néppárt ellen, mely hitet és kenyeret kér az országnak, míg azok csak 27 éves uralmuk alatt cifra nyomorúságot tudtak teremteni a magyarnak. A nagy nemzeti kérdések keresztülvitelére sohasem lévén sem erejük, sem komoly szándékuk, csak hazugsággal és hízélgéssel hitegették a népet és mikor a nemzet zsebéből az utolsó falat is az ő kenyeres tarisznyájukba vándorolt, akkor falhoz állítva a nemzetet, szegénylegények módjára az egyházat kezdik fosztogatni, melyet gyengébbnek hisznek a bécsi burg-kapuknál. Ott örülnek, hogy megszabadultak ezen szemérmetlen szolgáladtól, de azt talán még nem elég világosan látják, hogy itthon a monarchia egy-

sége van megtámadva és a féltékenyen őrzött kiegyezés törvénybe iktatott cikkelyei épen annak leghivatottabb őrei által gyűlöletessé téve, nevetség és gúny táblájává alacsonyítva és minden bajok forrásává kikiáltva.

Hát miért nem tiszteli az a kormány a magyar alkotmányt és az alkotmányos király által szentesített kiegyezést? Miért kényszerít utóvégre minden alkotmányos érzelmű polgárt az ellenékező táborába? Miért erőszakoskodik és él vissza azon bizalommal, melyet uralkodója belé helyezett? Vagy talán az a hatalom egy mély sir, mely mindent elnyel, mindent eltakar? És ha bizik a kormány ügye igazságában, miért fél a választásoktól, miért használja fel ő felsége hadseregét a szabad vélemény-nyilvánítás elnyomására? Valjon a legfőbb hadúr engedelmével teszi-e ezt, hogy azokat a dicső szuronyokat a békés polgárok szívének irányítja? Hát ez szabadság, alkotmány, jog és törvény-tisztelet? Nem és nem! Soha alkotmányunk és a kiegyezés nem forgott nagyobb veszélyben, mint a mai kormány kezében, soha így vissza nem éltek a véderővel, a cs. és kir. hadsereggel, mint a Bánffy-kormány idejében.

A pápa minapi allokuciójában elítéli, helyteleníti a polgári házasságot és helyesli a néppárt hazafias törekvéseit, tehát *helyesli azt, hogy a néppárt a koronás király szándékának megfelelőleg elfogadja, védelmezi, fenntartja a házjogi állapotot*, de hitének gyakorlásában senki által magát korlátozni nem engedi, hanem e helyett arra figyelmeztet, hogy az állam gondoskodjék a polgárok földi jólétéről.

És mit felel erre a kormány? Azt, hogy ezek veszedelmes tanok, tehát a király leghivebb fiainak, kik vele egy vallásnak hívei, szuronyt szegeztek, láncra vereti és elnémitja.

A főrendek, kiknek mindnyája

kipróbált hűségü hazafi, századok óta hívei a Habsburg-dynasztiának rebelis, nyakas pártútok, kik nem értenek semmihez, kik megérdemlik a nyaktilót, hanem az izraeliták, azok az ország „leghasznosabb polgárai”. Node hagyjuk! Igazuk van, a kik azt mondják, hogy Tarnóczy szántszándékkal sem csinálhatta volna jobban a nyitrai választást, hogy a néppártnak győzelmet szerezzen!

A pápa a polgári házasságról.

A szent Atya nagyfontosságú beszédet tartott a napokban. Nem csupán általánosságban nyilatkozott a polgári házasságról, hanem speciálisan Magyarországot illetőleg. Szinte feltűnően erőteljes szavakkal itéli el azokat, kik „az erkölcsök profanizálását” diadalra segítették. Bár a mai korban a legfőbb tekintély szava is eltörpül az egyéni önző érdekek sugallata mellett, hinni akarjuk, hogy lesznek a magtévédtek közt, kiket a szent Atya intése visszatérít a helyes ösvényre és segédkezet nyújt annak a kárhuzatos törvények revíziójához.

A szent Atya beszéde így hangzik:

Bár a magyar püspöki karhoz intézett leveleinkben ismételtelen kifejtettük nézeteinket e törvény hátrányait illetőleg, Magyarországon mégis elfogadták a polgári házasságot, a házassági elválás lehetőségével és azzal a rendelkezéssel együtt, hogy az egyházi esketést a polgári esketés alakszerűségei előzőnk meg.

A magyar püspökök minden eszközt felhasználtak arra, hogy az egyház, valamint a nemzet ellen intézett ily nagy bajnak elejét vegyék. Ebben támogatásra találtak a papság, valamint a parlament mindkét házában azon tagjai részéről, kik atyáik vallását védelmezni akarták, de az erőfeszítések, melyek az annyira igaz ügy érdekében tettek, hiábavalók voltak. Dialektikuskodtak azok, kik az erkölcsöket profanizálni és Magyarországot az újítások veszedelmeibe hajítani akarják. Jobban kellett volna tisztelni a vallást, melynek Magyarország létét és diadalmát köszöni, azt a vallást, melyért az ország az ellenségek rohama ellen küzdött és melyet nagy nehézségek közt meg tudott védelmezni. Szükségtelen ismételnünk azt, a mit elődeink több ízben kijelentettek, midőn utaltak azokra a bajokra, melyek ily törvényekből eredtek; annál kevésbé szükséges ez, mert mi már magunk is kifejtettük annak idején a keresztény házasság kérdését. Ennek dacára a jelen pillanatban nem hallgathattunk.

Vajha belátnák azok, kiknek kezében van a hatalom, mily vészes és az igazság ellenkező dolog a katolikusok közt kötött házasságra nézve oly formát írni elő, melyet az egyház szászor kárhuztatott. Méltányos, hogy az állami hatalmak ismerjék a házasság határait és polgári törvényekkel szabályozzák, de az egyház feladata az, hogy magára a házasság kötelekére nézve intézkedjék, minthogy Jézus Krisztus az egyházra ruházta a hatalmat, hogy a házasságot szentséggé emelje. A keresztény dogma megállapítja a házasság egységét és felbonthatatlanságát, mely nélkül hiányzik az alapja a családnak és a társadalomnak, mint azt Jézus Krisztus újból helyreállította, kinek isteni akaratát egy ember sem sértetheti meg büntetlenül.

Nyitra.

(b. f.) Latkóczy Imre belügyminiszteri államtitkár becsületesebben értelmezi a politikai erkölcsöt, mint akár Tarnóczy Gusztáv vizipuskagyáros, akár Perczel Dezső belügyminiszter s ezért nem fogadja el a nyitrai mandátumot, melynek birtokába nem a választópolgárok szabad elhatározása, hanem a karhatalom, a törvény és alkotmány legbrutálisabb kijáratása juttatta. A kormányparti sajtó Latkóczy lemondásából kifolyólag azt mondja, hogy most már megszünt minden ok, a miért Tarnóczykat megfenyíteni s az ügyet a parlament elé vinni lehessen. A liberális részről elkövetett alkotmány- és törvénytörések már annyira elfásultak tettek bennünket, hogy egy cseppet sem csodálkozunk ezen liberális erkölcsön. Mindazonáltal odakiáltjuk az uraknak: Nem oda Buda! Hogy Latkóczy Imre nem fogadta el a nyitrai mandátumot, az dicséretére válik, hanem azért Tarnóczynek és társainak bünhödniük kell, mert ezt követeli a tiszta parlamentarizmus, a büntetőtörvény, az igazság, a megsértett alkotmány, a közvélemény, a politikai erkölcs. Példát kell statuálni mindazon gonosztevőkön, akik lábball tiporva a mi véren szerzett alkotmányunkat, a kormány hallgatag-beleegyezésével haramia-hadjáratot indítanak egy párt ellen, a mely a nép és a trón védelmére kelvén, irgalmatlan hadat izent a korrupciónak, a szabadkömivességnek, a talnud-zsidóságnak s a mindezeket képviselő és istápoló kormánynak. Példát kell statuálni ezen gonosztevőkön, hogy jövőre elmenjen a kedvök minden törvénytiprástól!

A legnagyobb szerencse, hogy a néppárt ezen felfogását még azon parlamenti pártok is osztják, a kik máskülönben nem rokonszenveznek a néppárttal: A kilépettek, a nemzeti párt és a függetlenségű pár mindkét frakciója. Mindezek elhalálozták, hogy szóró teszik a nyitrai eseményeket a képviselőházban. A vita értesüléseink szerint nagy dimenziókat fog ölteni s a parlamenti reform kérdése mindenféle alakban fog ez alkalommal felvetetni, Tarnóczy ellen pedig meg van indítva a büntető eljárás. Ha tehát a kormány azt hitte, hogy Latkóczy rezignációjával „eltűi” a reá nézve kellemetlen és esetleg súlyos következményű ügyet, akkor alaposan elszámította magát.

A következőkben adjuk a választásra és következményeire vonatkozó újabb adatokat, megjegyezvén, hogy Tarnóczy Gusztáv urnak két humoros tartalmu nyilatkozatát olvasóink felvidítása céljából lapunk legközelebbi számának tárcarovatában fogjuk közölni.

Egy nap Nyitrán.

— Reminiscenciák a választásról. —

Bécsből jövet esti 9 órákor érkeztem Nyitrára. Dr. Tóth János a „Nyitramegyei Szemle” szerkesztője volt szíves várni az állomáson, honnét szállásomra, Sinkó kanonok urhoz kísért, ki egyike volt azon szerencsétlen halandóknak, a ki nem tudta saját nevét másnap az urna előtt megmondani, dacára hogy az Isten meglehetősen felvitte a sorsát. Azonnal felkerestük a „Korona” szállodában együtt levő pártfeleinket, a hová ekkor már az országgyűlési pártok kiküldöttjei is megérkeztek. Tarnóczy, a mindenható fecskendőgyáros szintén itt volt szállva, a mit különben már abból is lehetett következtetni, hogy más fecskendő hiányában az egek esatornái azonnal megértek tiszteletére, hogy így már előre biztosítva legyen az Isten pártfogása a 33 fokos szabadkőmives Testvér részére. Ha ezen engedelmnyre a magasságbeli nem lett volna hajlandó, úgy Tarnóczy ur bizonyosan egész gyári készletét Nyitrára hozta és a tornyokból szenirozott volna egy lokális vízőnt, hogy eltörülje a föld színéről a hiús néppártot, az ő oktalan követőivel együtt.

A terebben, hol a néppárt vezérérfa tanácskozta a holnapi teendőkről, csakhamar megjelent Pázmány Dénes és Kund Jenő képviselők, kik Tarnóczyt jártak s megtudták tőle, hogy a néppárt a város három szélén, három különböző helyen lesz felállítva. Itt kaptam egyszersmind dr. Bangha pártelnöktől egy nemzeti színű kokárdát, melyet ő Tarnóczytól azon megbízással kapott, hogy ezzel a párt koronán belül szabadon lehet közlekedni. Egyszersmind abban állapodtunk meg, hogy reggel 6 órákor mindazon helyekre, hol az ellenzéki választók bevonulnak, egy képviselő, egy bizalmi férfiú és egy újságíró fog kimenni, hogy a választók szabad bevonulását ellenőrizze. Ezzel, mint a ki jól végezte dolgát, úgy 11 óra felé nyugalomra térünk. Mikor a vendéglőből távoztunk, hallottam a hotelier hangját, a mint megbizta egyik pincért, hogy Tarnóczy nagyságos urat reggel 4 órákor fel kell kelteni.

Március 20-án reggel borult, esős időben indultam az ismeretlen városban szétmézni. Első sorban is észrevettem, hogy itt tulnyomóan Latkóczy-zászlók lengenek, de voltak utcák, hol kivétel nélkül Zichy-zászlók voltak, azután a távirda után néztem, mert úgy hírtelt, hogy az is le van foglalva, de ez nem volt igaz. Az volt a szerencse, hogy két utcáról volt bejárata, mert az egyik szűk, kis sikátoron később sehozy sem lehetett volna bejutni, ez is a koronon belül állván, Innen dr. Bangha pártelnök lakására mentem, hol a végső intézkedéseket tettek és a szavazók listromát végleg összeszámolták. Itt 1500 szavazóra számítottak. Ez után kísiettem a Nyitra hidjához, mely közvetlen a város végén van. Ekkor már jöttek egymásután a községek kocsin. A hid tele volt rakva csendőrökkel, katonákkal, kiket két fiatal izraelita ur dirigált. A hid mellett levő vendéglőben volt egy század huszár, kik még ekkor jókedvűen tréfáltak az utcán a hófehér néppel. Ott voltak Hortoványi képviselő és Hovesi nevű újságíró. A csendőrök lezállították a szavazókat a kocsiokról, melyek ott maradtak egész napon bitangásban, azután csapatunkat kísérték minden küszöget át a város másik végére, a mi körülbelül egy félóra ut.

A menet élére állott egy recipiál hazafi és az kísérte a szavazókat a két kilométernyi távolságra eső honvédkaszárnya mellé. Azalatt azonban a többi községnek várni kellett, míg visszaérkezik a vezető, a ki aztán egyenként átkísérte őket. Az utolsó község volt Hind 69—70 szavazóval, mely Sziláry József koronaőr birtokát képezi. Ezen választókat kísérte Markos Gyula, a „Herkó Páter” szerkesztője. A Nyitra hidján át azután a csendőrök letartóztatták, mint izgatót és nem eresztették be a városba. Mi Hortoványi képviselővel és Kalmán plébánossal a hid inenső oldalán néztük a jelenetet, de semmit sem tehattünk érdekében, mert minket is letartóztattak volna. Markos vagy két óra folyásig állt az országot közepén szakadó esőben, míg végre azt követelte a

csendőröktől, hogy kísérjek őt a városházára és ott csukják el, mert egészségét csak nem kockáztathatja. E kívánságát teljesítették is. A városházáról azután egy tollnok a szemináriumban levő lakására vitte azon meghagyással, hogy a szemináriumot el ne merészeje hagyni. A Nyitra hidtól az utolsó községgel átmenünk a néppárt egyik tanyájára. A szavazók majd nem halotti csendben vonultak végig az utcán, csak néha bátorodtak fel, ha egy papot, vagy néppárti jelvényt láttak és éljeneztek Zichyt. A házak ablakai telve voltak kíváncsi hölgyközönséggel, gyermekek, asszonyok ellepették a házak bejáratait és látva a zárt sorokban érkező Zichy pártot, örömlében sirtak és kiabáltak: Gyözünk, gyözünk! A tulsó szélre érve, szomorú kép tárult elénk. A szavazók egy széles, sáros út közepén voltak felállítva térdig érő sárba fogva. Epen ekkor állították fel a katonai kordonokat, melyek minden, a városba vezető utat elzárták.

A közelben egy kis palinás putikot vettem észre, és ennek udvarán egy ólat, ez volt az egyetlen szabad hely, hova a választók be mehettek. — Itt álltak: Ghimes, Ghymes Kosztolány, Zsere, Darázsi, Csitár, Lapás, a két Hind község stb. plebánosai, vagy tanító vezetés alatt. Minden vezetőt megkérdeztem hova valók és hányan vannak, és összeolvastunk öt száznál többet. Innen egy jó puska-lövésnyi távolságra állt a másik tábor az Üzbéghről vezető uton. Ezen, midőn oda értünk, vonult be Récsiny és Üzbégh több mint 150 szavazóval. Ezeket is leszállították a városon kívül kocsijukról, és gyalog vonultak a sárterger közepébe itt álltak: Sarluska, Molnos, Elecske, Udvarnok, Bajmooska, Salgooska puszta és Nemer-Kürtth, Ság, Üzbégh, Récsiny voltak legalább 600-an. Feltűnt itt, hogy egyes községeket zsidó-kortések vezettek, kik lelkesen éljeneztek Zichyt és a néppártot. A harmadik tanyára nem juthattam már, mivel minden utca katonasággal volt megszállva. A katonai kordonok mellett erős csendőr fedezet állott, azon kívül egyenruhás tűzoltók. A huszárok trombita szóval, a gyalogság pedig dobszó mellett járt a végig az utcákat. A szavazó helyiségig legalább 5—6 kordonon kellett átmenni és ha egyiket átjutott is valaki, a másiknál már bizonyosan fentartották. Én visszaakartam vonulni Bangha ügyvéd házába. Az első kordonon áteresztett egy hadapród a kőkardával, a másodiknál azonban már fentartották. A tisztnek ki volt adva, hogy csak a „p a p“ utcán át lehet közlekedni. Megkérdeztem tehát, a mellettem álló nyitraiakat, hol a peap utca, ők azt felelték, hogy olyan nincs az egész városban. Így tehát kénytelen voltam az egész várost megkerülni a Nyitra folyóhoz menni, és onnan visszatérni Bangha dr. lakására.

Folyt. köv.

Proklamáció a nyitraiakhoz.

Ifj. Zichy János gróf a következő proklamációt intézte a nyitrai választókerület választó polgáraihoz:

Polgártársak! Szeretett választóim!

Midőn körötökben megjelentem s bizalmatokat kértem, egy új lobogót emeltem fel, a mely alatt veletek egyesülve indítottuk meg a küzdelmet a mai politikai s liberálisnak gonyolt rendszer ellen. E lobogóra nem volt más írva, mint a magyar nép.

Ti megértettétek e jelszót, megértettétek, hogy a ti eddig minden párttól elhagyott saját sorsotokról, saját jövőtökről van szó. Ti lelkesedve követettétek s oly számban csoportosultatok körülöttem, minőt még e kerület egyesíteni nem tudott soha!

Ezt a lobogót a hatalom erőszakkal, katonai karhatalom felhasználásával s a választási visszaélések egész sorozatának elkövetésével akarta kezemből kicsavarni a választáson s ez erőszakkal ha talán most sikerült is, de én sem magamat, sem a ti ügyeteket elbukottnak nem tekintem s ezen

hatalatlan erőszak és visszaélés ellen a küzdelmet fel nem adom!

Nem az én ügyem ez többé, de az ország alkotmányának, sarkalatos alapelveinek, a választás szabadságának ügye, a melyet jogtalan és törvénytelen eszközökkel elfojtani akartak, de a melyet ha elbukni engedünk, megszünt Magyarország alkotmányos joga s ennek utolsó biztosítéka is elveszett.

Ezt én lehetetlennek tartom épp úgy, mint azt, hogy több mint ezer választó polgárt legszébb alkotmányos fegyvertől, választási jogától eselszövénnyel és erőszakkal megfosztani lehessen!

Ti megmutattátok azt, hogy ellentállva a csábításoknak, ígéreteknek, nem ijedve meg az erőszaktól, nem riadva vissza az idő zordságától némán türttétek a veletek elkövetett méltatlanságot és zaklatást. Megmutattátok azon erő nagyságát, a melyet összetartások ad, a melyre csak az igaz ügy iránt való lelkesedés egyesíthet!

Ezt köszönöm nektek, köszönöm azért is, mert ezen összetartások fokozta lelkesedésem azon ügy iránt, a melyet értetek küzdve, győzelemre juttatni akartam s a melyet, bizom az igazságos Istenben, győzelemre juttatni fogok.

Midőn ezen összetartásokért és ügyünk iránt való kitartó küzdelmetekért ismét köszönetet mondok nektek, nem bucsuzom tőletek, mert nem hiszem, mert lehetetlennek tartom, hogy a rajtatok elkövetett jogtiprás büntetlenül s megtorlás nélkül maradjon.

Kell, hogy mi e téren újból viszontalássuk egymást s ezért a küzdelmet fel nem adva, arra kérlek benneteket, hogy azt a lobogót, a magyar nép, a néppárt lobogóját el ne hagyjátok.

Bizatok abban, hogy az igazságnak győznie kell a Mindenható Isten kegyelmében, melynek áldását kéri rátok

ifj. gróf Zichy János,

a nyitrai választókerület országgyűlési képviselőjelöltje.

A bizalmi férfiak levele,

Ifj. Zichy János gróf bizalmi férfiai a választási aktus ellenőrzéséről való visszalépésüket a következő levélben tudatták Zichy gróffal.

Kelt Nyitrán, 1895. évi március hó

20-án esti 7 óra 15 percek.

Méltóságos ifj. gróf Zichy János képviselőjelölt urnak

Helyben.

Méltóságod pártjának felhívására mai nap képviselőválasztásánál a bizalmi férfiai állást elfogadtuk és helyünket reggel 8 órakor a szavazó-küldöttségeknél elfoglaltuk annak előrebocsájtásával, hogy a választási-törvény 31-ik §-ában körülírt esküt a küldöttség tagjai előttünk le nem tették.

A szavazásra kitűzött félóra elteltével értesültünk arról, hogy egy ismeretlen választó által ifjabb gróf Zichy szent nepomuk János, azonkívül szintén egy ismeretlen választó-polgár által gróf Zichy János képviselőjelöltnek ajánlatot.

Ekkor három Zichy-jelölt lévén, miután Magyarországon eddig Méltóságodon kívül még három gróf Zichy János létezik, mi a választási elnök urnak ezen mindhárom gróf Zichy János által a választási törvénynek megfelelő azon azon nyilatkozatát adtuk át hogy ők a mai nap Nyitrán megejtendő képviselőválasztásánál a képviselőjelöltségre nem reflektálnak, s ők bárki által ajánlatba hozatnának, ők a jelölést el nem fogadják, ezen jelöléstől eleve is visszalépnek s nevük forgalomba hozatala ellen tiltakoznak!

Mi ezen lemondó okmányokat átadunk Tarnóczy Gusztáv választási elnöknek és miután kérdeztük, hogy melyik Zichy János az, és hol a lakása annak, a kit felléptettek, azon választást nyertük, hogy ő azt nem tudja, az ő rész nem tartozik és az általunk átadott lemondó leveleket figyelembe nem veszi s a szavazást mindhárom Zichyre elrendeli.

Ekkor megkeszödővén a szavazás, a míg a Latkóczy-pártiakra a szavazók minden zaklatástól megkímélve lettek, addig méltóságod szavazói egyenkint a választási elnök által kikérdezve, zaklatva és zavarva lettek mindaddig, míg akár a korkülömbőség akár, a foglalkozás, akár a választok névsorába beirt és kiejtett vezeték- és keresztneve között egy parányi különbséget fel nem vett fedezni, s ez elégséges ok volt arra, hogy a Méltóságod választói azonnal a legdurvább módon szavazati jogaiktól a választási törvény 72. §-a b) pontja dacára, megfosztva visszautasításnak, továbbá a mulasztási törvény 74. §-a világos rendelkezésének ellenére az általunk, mint bizalmi férfiak által kijelölt azonossági tanuk, midőn az ellenpárti szavazók szavazták, a választási elnök által a szavazóhelyiségből kiutasítottak.

A választási elnök urnak ezen önkényes eljárása folytán Méltóságod szavazói sorba lettek egymásután elutasítva.

A választási elnök rendeletéből, miután méltóságod választói a város végén elhelyezve, a választói helyiségétől többszörös katonai kordon által elzárva voltak és miután e kordonokon keresztül csak a választási elnök igazolványával lehetett átmenni és miután Méltóságodnak sem bizalmi férfiai, sem választását intéző igazolványt nem kaptak, és miután a választási elnök senkit méltóságod választóhoz nem eresztett, hanem kijelentette, hogy ő a választókat személyesen fogja községenként az urnához vezetni, ennek következtében a választás szabadságának ezen eklátás megsértésével a leszavazás lehetetlenné vált, mert most a reggel megkezdett, de délben két órai időre ebédelés címén megszakított választásnál mindössze a két küldöttségnek 7 községből vezetettek szavazásra választói, de a kik a fentebbi módon tuinyomó részben szavazati jogaiktól megfosztva lettek, illetve a leszavazás folytatása az által vált lehetetlenné, mert Tarnóczy Gusztáv választási elnök ur megtagadta azt, hogy választóiért menjen és miután nem volt senki, a ki Méltóságod bizalmi férfiai közül a választási urnához vezethette volna szavazóit, miután oda nem is juthatott senki, ezáltal a további leszavazásnak lehetősége is ki lett zárva, mert Tarnóczy Gusztáv ur előttünk ismeretlen, Latkóczy-párthoz tartozó egyéneket küldött ki Méltóságod választóiért, a kik a város végén elzárt választó községek neveit innen a választóhelyiség udvarából kiabálták s miután az egy kilométer távolságban levő választók ezt nem hallhatták, természetes, hogy nem jelenkezhettek, azok keresésére indultak, de néhány pere elteltével azzal tértek vissza, hogy a nevezett községbeli választókat ők sehol nem találják, mi pedig azokat be nem hozhatjuk, mert a katonai kordonok miatt kozzájuk senki nem juthat, ennél fogva dacára annak, hogy Méltóságodnak az abszolút többséget meghaladó választóinak a városba reggel történt beérkezése konstatalva lett, de azok leszavazásának, sőt most már a szavazó urnához való juthatásának lehetősége is kizárva lett, ennélfogva bizalmi férfiaként való működésünk is lehetetlenné válván, ezen okból óvásunkat előterjesztve, bizalmi állásunkról lemondottunk s igazolványt kértünk az elnök urtól, hogy a katonai kordonokon átmenve, legálább szállodáinkhoz juthassunk.

Miután erre sem volt kilátásunk, sikerült e nélkül is vendégünkbe eljutnunk, hová utólag az elnök ur küldőne által ezen igazolványt megküldötte.

sokféle magyarázat nem zavarja meg őket, a magasabb fejtegetések nem riasztják el annak olvasásától, egyszerű nyelvezet és vonzó előadás vonul azon végig. A könyv ára díszos vászonkötésben 1 frt 20 kr., bőrkötésben 2 frt, mely összeg a fordító címére Esztergomba küldendő.

— **A „Havi Közlöny“** f. évi 3. száma igen érdekes dolgokat közöl az elméleti és gyakorlati lelképásztárság köréből Irányítkéi közül kiváló figyelmet érdemelnek a gyónatás és a penitentiartás szentségét tárgyzók. Ajánljuk a Tokody és Patzner szerkesztésében megjelenő folyóiratot különösen a papság figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 4 frt, mely összeg a szerkesztő címére Uj-Pécsre (Torontál m.) küldendő.

— **Színház. Maderspach** Olivérné szül. **Fadgyas** Etelka urnó felléptével szombaton, f. hó 23-án került színre Karczag Vilmos „**Lemondás**“ című 4 felvonásos színműve. A vendégművésznőt színre lépte alkalmával a közönség tapssal fogadta. Elegáns megjelenésével társadalmi előkelősége már az első szavaknál kitűnt s így nyugodtságával kilátásba helyezte számunkra azt az élvezetet, mely őt „Iren“ nehéz szerepére értékesítette. Temperamentuma élénk, hangja szívhez szóló, előadása distingvált; meglátszott minden ízében, hogy a szerepet tanulmány tárgyául vette. Tiszta, értelmes szavulataiban a szívnek nagy helyet engedett, melyért a közönség őt nemcsak felvonás után, de nyílt színen is kihívta. A második felvonásban Korolán Gézával való jelenésében, midőn a Dorsay család harei dicsőségét, bátorságát, utódjai satírszta korát, a leomlott kastélynak bástyáját, édes anyja szemévilágának elvesztét megrázó színekkel csesztelte, a nemesi családjára büszke s a sors által üldözött nő az első rendű drámai színésznők között méltó helyet foglalhatna el. A többi szereplőkről csak részben beszélhetünk jól, partnere: Déri (Korolán Géza gróf) küzdött a szerep nehézségeivel, a mi annak tulajdonítható, hogy a különben ügyes színésznek kevés ideje lehetett szerepének áttanulmányozására. Tarján Erzsébet (Boldizsár grófnő) szerepét precizitással adta. Komlósi Hona (Teklát) személyné kellő rutinnal; Derékinek (Korolán gróf) az a jelenése sikerült legjobban, midőn szenvedélyes állapotában ingerülten Géza fiára emeli kardját, de mintha villámütés érné, keze megtagadja a szolgálatot s lehanyatlak. Bátor (Pártos), Sárdi (Boldizsár gróf), Gyurman (Sarolta grófnő), Oláh (Petőné hozzájárultak az előadás sikeréhez. (Sz.)

Szerkesztői üzenetek.

Parányi. A beküldött „eredmény“-ben nem találjuk a következőképpen való feltevényt s ezért legenyebb sajnálmányunkra nem sorolhatjuk a közölmények közé. Miatmennyi azonban idegítatunk egy részemint belole:

Oh! mintha biz' egy áva neszt
Világban várnák tárt karok!

Gyáva neszt várnak tárt karok: Engedemint ké-
rünk, de ezen olvasmányra borzadmány futja a hát-
mányunkat.

T. A. Esztergom. Adai fogjuk. — L. Sorra
kerül. — B. G. Alkalmadtán. — Cornélius A leg-
közelebbi számban. —

ALCSUTHON

a főhercegi udvari kertészetben kaphat-
ók parkok és sétányok létesítésére
alkalmas

disz-fák és disz-cserjék.

Továbbá mindennemű gyümölcsfák
és gyümölcs-cserjék, rózsák stb.

Árjegyzékeket

megkeresésre ingyen és bérmenten küld
a főhercegi udvari kertészet

ALCSUTHON. (Fejérmegye).

Tájékoztatásul.

Azon valótlán híresztelésekkel szombon,
mintha én Székesfehérvárról távoznék és
fényképezési üzletemet másnak átadnám,
kénytelen vagyok a n. é. közönség tájéko-
ztatása céljából kijelenteni, hogy nem felel
meg a valóságnak, hogy Székesfehérvárról
távoznék, sem pedig az, hogy fényképezési
üzletemet átadtam.

A való az, hogy a cég ezentul is

„SZIGETI J.“

cégem alatt fog továbbra is folytatni és
hogy Budapestén is, az ezidő szerint a leg-
elegánsabb és a legnagyobb szabásu fény-
képezési műterem, legjobb hírnévnek örvendő

May és Társa

cég eddigi tulajdonosával társas viszonyba
léptem, olyképen, hogy

Budapesten, Nagymező-utca 20. sz. alatt

(Somossy-mulatóval szemben)

a kizárólag fényképezési műteremnek ké-
szült új épületben

„May és Szigeti“

cég alatt társas fénykardát nyitottunk, mely
cnmesak a fényképezészet legkényesebb ige-

nyeit elégíti ki, hanem a főváros egyik je-
lentősebb látványosságát is képezi

A székesfehérvári n. é. közönség továbbra
is azon gondos kiszolgálásban fog részesülni,
milyenben eddig is jó igyekezetem mellett
részesíteni szerencsés lehettem, sőt mert az

itteni fénykardát tovább is ma- gam vezetem

és mert az itt eszközölt fölvételek Buda-
pesten fognak még sokkal nagyobb gondos-
sággal kidolgoztatni, hol elsőrangú dolgozó
személyzet áll rendelkezésünkre, hiszem, hogy
a bizalomra tovább is érdemessé teszem ma-
gam, melyben eddig is részesültem.

Ez okból **minden fölvétel után a
történendő megrendelés előtt kivé-
tel nélkül**

mintaképekkel

fogok szolgálni a régi árak továbbra való
szigorú betartása mellett.

Megköszönve az eddigi nagybecsü tá-
mogatóst, kérem magamat továbbra is szives
bizalmukkal megtisztelni.

Tisztelettel;

SZIGETI J.

a budapesti „MAY és SZIGETI“-cég
beltagja.

HIRDETÉSEK

a „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ részére felvétetnek

Marián György könyvnyomdájában

SZÉKESFEJÉRVÁR, SZT-ISTVÁN-TÉR 1. SZÁM,

hol mindennemű nyomdai munkák olcsón készítettnek.

Az influenza-szezonban ajánlatosak

s jóknak bizonyultak a

Mörath-féle szeletkék

(Steirische Graupenzeltchen).

mint a leghatásosabb feloldószér köhögés és rekedtség ellen (még ha idült
is); a gyomornak teljesen ártalmatlanok. sőt étvágyat gerjesztők.

Nagys. **Mörath Tivadár** gyógyszerész urnak Grác.

Az Ön által nekem küldött szeletkéket (**Graupenzeltchen**) köhögés,
rekedtség, a torok krónikus bántalmi és a lég-utak bajai ellen gyermekeknek és
felnőtteknek egyaránt sikerrel alkalmaztam. Még tüdő-tuberkulózisnál is, előhaladott
stádiumban, azok alkalmazásával könnyebbülést értem el. Kérek tehát további
3 tucat dobozt címre küldeni.

Trofaiach, 1895. évi február hó 2-án.

Tisztelettel: **Dr. EHRlich VILMOS.**

Egy doboz ára **10 kr.** — Kapható minden gyógyszerertárban és fű-
szerkereskedésben, valamint minden kereskedőnél. Hol esetleg rak-
tár nincs, ott küld a feltaláló, **Mörath Tódor** gyógyszerkereskedő
Grácban 1 korona előleges beküldése után 5 dobozzal díjmentesen.
Továbbá Török József urnál Budapest; Desemann urnál Bpest;
Molnár és Móser urnaknál Bpest; Koronahereg-utca 9.; Neruda
urnál Bpest, Hatvani-utca 9.; Csanyi urnál Kassa; Vértes urnál
Lugos; Rothschnek urnál Debrecen; Baruch urnál Miskolc; Földes
Kelemen urnál Arad.

Elárusítók kerestetnek.

Különösen ügyelni kell Mörath gyógyszer. aláírására.